

Viering 10 mei Moederdag

Evangelie Lucas 2, 40-52

Het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas
Het kind groeide op en nam toe in krachten;
het werd vervuld van wijsheid
en de genade Gods rustte op Hem.
Ieder jaar reisden de ouders van Jezus
bij gelegenheid van het Paasfeest naar Jeruzalem.
En overeenkomstig het gebruik bij dit feest
gingen zij opnieuw daarheen toen Hij twaalf jaar geworden was.
Maar na afloop van die dagen keerden zij naar huis terug.
Het kind Jezus bleef echter in Jeruzalem achter
zonder dat zijn ouders het wisten.
In de mening dat Hij zich bij de karavaan bevond,
gingen zij een dagreis ver,
en zochten Hem toen onder familieleden en bekenden.
Omdat zij Hem niet vonden
keerden zij al zoekende naar Jeruzalem terug.
Pas na drie dagen vonden zij Hem in de tempel,
waar Hij te midden van de leraren zat
naar wie Hij luisterde en aan wie Hij vragen stelde.
Allen die Hem hoorden
waren verbaasd over zijn inzicht en zijn antwoorden.
Toen zijn ouders Hem daar opmerkten stonden zij verslagen.
Zijn moeder zei tot Hem:
'Kind, waarom hebt Ge ons dit aangedaan?
„Denk toch eens met wat een pijn
uw vader en ik naar U hebben gezocht."
Maar Hij antwoordde:
„Wat hebt ge toch naar Mij gezocht?
„Wist ge dan niet dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?"
Zij begrepen echter niet wat Hij daarmee bedoelde.
Hij ging met hen mee naar Nazaret
en was aan hen onderdanig.
Zijn moeder bewaarde alles wat er gebeurd was in haar hart.
En met de jaren
nam Jezus toe in wijsheid
en welgevalligheid bij God en de mensen.

Onze Vader

die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede,
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.

Slottekst

Jij bent gedragen om verlost te worden,
gekomen om te gaan;
de streng die je bond aan het lichaam van je moeder
moest verbroken worden
om je te laten leven.

Dit mogen wij nooit vergeten:
Jij bent geen bezit.
Wij hebben jou niet, jij hebt ons,
om je te leiden, te beschermen,
te bewaren voor angst, om je te zeggen
dat we niet bang zijn als het onweert
en met je zingen in de nacht.

Wij zijn toeschouwers aan de rand van je leven;
we mogen je gadeslaan terwijl je speelt
en naar je lachen terwijl je verloren bent
in wat je ziet en doet.
We zien je langzamerhand worden wat je bent;
we houden de weg open naar je geluk
en trachten te verhinderen
dat je wordt wat je niet kunt zijn.

Je hebt veel vragen.
Als je naar God vraagt, vertellen we van Jezus.
Als je naar de dood vraagt, vertellen we van het leven.
Als je vraagt waar je vandaan komt,
dan zullen we zeggen: uit de wereld van de liefde.
Je mag ons eenmaal verlaten.
Je bent er om dat te doen.
Je mag je heengaan voleindigen.

Al wat wij voor je deden is voorlopig.
Je moet ons niet worden. Je moet jezelf worden.
Je moet worden waarheen je wijst; je eigen wonder.
We hopen voor je, altijd.
Je verschijnt in onze gebeden.
We hopen dat je blij zult worden, levend in de schepping,
mens, wandelend in het licht van vergeving
en wachtend op het Rijk.

(E. Boogaard)